

Jørn Astrup Hansen er við Finni Fríða hendan túrin, sum partrolar við Jupiter

Rasmus Mikkelsen, 1. stýrimaður og Sámal P. Petersen, 2. stýrimaður á brúnni

På togt med Finnur Fríði

Fyrrverandi stjórin í Føroya Banka, Jørn Astrup Hansen er farin at royna sjólívið við Finni Fríða úr Gøtu. Hann vil royna at pissa í saltan sjógv og vil sleppa at tosa við, tá »vaksni menn tosa«. Tí hevur hann biðið sær kjans. Vit prenta brot úr dagbók hansara

SJÓMANSLÍV

Jørn Astrup Hansen

Så skete det. Det er søndag den 21. august 2005. Klokken 20:00 kastede Finnur Fríði fortøjningerne i Fuglafjørður, og vi er nu på vej ud af fjorden. Endelig. Jeg skal ud at fiske.

En gammel drøm er gået i opfyldelse. Måtte det nu ikke ende i et mareridt. For en sikkerheds skyld har jeg medtaget 25 Koffinautin tabletter mod sjóverk (det lyder dog mere mandigt end søsyge). Jeg har altid haft lyst til at gøre en tur med et af de store skibe. Det er ikke således, at min hu står til søen. Jeg går ikke rundt og tror, at jeg kunne være blevet en habil sømand. Eller at en stor fisker er gået tabt i mig.

Men livet til søs forekommer mig så anderledes, at jeg simpelthen måtte prøve det. Særligt stærkt blev ønsket, efter at jeg i 1993 var kommet til Færøerne. Når jeg kom i snak med søens folk - og dem er der dog en del af heromkring - mærkede jeg jo nok en mild overbærenhed. Den, der ikke har pisset i havvand, ... Nu skal man ikke længere kunne skose mig. Jeg vil kunne tale med, når voksne folk er sammen.

Finnur Fríði, der er leveret i december 2003 af Aker Langsten i Norge, er et stort skib: 2.778 bruttoregister-ton, 76 meter langt og 15 meter bredt. Det stikker 7,5 meter i søen - et par meter mere, når det er fuldt lastet. Med

»Skipshundurin«, sum Jørn Astrup Hansen sjálvur kallar seg. Hann er farin sín fyrsta túr til sjós - við Finni Fríða

10.800 HK skyder skibet en fart på godt 12 knob (22 km/t). Finnur Fríði er udrustet til fangst af pelagisk fisk: blåhvilling, sild og makrel. Skibet har 12 køletanke og laster i alt 2.550 kbm. fisk.

Finnur Fríði kan medføre 650 ton olie. Det kan der såmænd også nok være brug for. Nu, hvor vi blot cruiser derudad, bruger skibet 48 liter olie pr. sømil - eller 590 liter i timen. Hvad kan det dog ikke blive til, når der kommer fisk i trawlet? Vi har i øvrigt nogen problemer her hos os. Jeg er vant til at måle farten ved km/time. Men her om bord taler de om knob. Ligesom jeg

havde lært at forholde mig til begrebet en sømil, så taler min færøske venner om fjerdingen. Og når jeg spørger, hvor mange meter, der er til juleaften, så svarer kaptajnen, at der er så og så mange favn. Og jeg, som er beklemmt ved at spørge for tit!

Jeg husker fra min barndom, da naboen skulle bygge sig en ny svinestald. Mureren og tømreren fik udleveret tegninger, der var målt op i tommer. For sent opdagede vor nabo, at mureren opererede med engelske tommer og tømreren med svenske tommer. Men det bliver nok anderledes. Når englænderne kan klare sig uden pounds og yards,

så vil også søens folk en dag vænne sig til decimalsystemet. Det vil give færre misforståelser ved middagsbordet derhjemme. Men måske noget af den særlige aura ved sølivet samtidigt ryger sig en tur.

Vi er 15 mand om bord: Bogi, der er kaptajn, yderligere to på broen, Símun Pauli, der er maskinmester, samt yderligere to i maskinrummet, John, der er kok, fem på dækket, to skoleelever, Jákup og Pætur, som har set deres snit til at komme i praktik på søen, medens kammeraterne derhjemme kløjes i andengradsligninger og terper tyske verber, og så mig - skibs-

hunden. Det er et ungt mandskab. Skipperen er 26 år, og gennemsnitsalderen for mandskabet i øvrigt er 33 år - når vi ser bort fra praktikanterne og skibshunden. Det er noget andet end Tórshavnar Rotary Klubbi! (søndag)

Det kræver en del tålmodighed, fiskeriet. Vi har sejlet i 40 timer nu. Siden vi lagde Færøerne bag os, har vi ikke haft landkending. Ej heller har vi på sonar skærmene, der afsøger havet 2 ½ km til hver side, set fisk af betydning. Det har været næsten som en tur til Hanstholm med Norrøna. Kahytten er første klasses og fuldt på højde med, hvad man finder ombord på cruise skibene. Der er mere formløst i messen på Finnur Fríði end i Norrønas restauranter. Vi bruger ikke bordkort her om bord! Og officersmessen er midlertidigt stængt. Eller der har aldrig været nogen. Men maden kan der ikke klages over. John sørger godt for os.

Den lange rejse har være præget af rutine. På broen skifter Rasmus og Sámal hver 6. time. I maskinrummet er de mere udholdende. Hardi og Jógvan skifter blot hvert 12. time. En arbejdsuge er på 84 timer. Gad dog vidst, om Ellintur ved det. Annfinn, Kjartan, Daniel, Hallur og Tommi har brugt tiden til at gøre trawlet klart og til at rense tankene, så skibet er klart til at tage fangsten om bord.

Kursen har været konstant 10 grader. Den vil i løbet af i dag - tirsdag - føre os op i et område af Norskehavet mellem Lofoten og Jan Mayen. Så langt har jeg da vist ikke været hjemme fra før. Heroppe, langt fra Færøerne, forventer vi at træffe Jupiter. Det er hensigten at lade skibene partrawle.

(tirsdag)
Jørn Astrup Hansen